

תת"ע 6832/11/20 - מדינת ישראל נגד אביכזר יצחק

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 6832-11-20 מדינת ישראל נ' אביכזר יצחק
תיק חיצוני: 30251594187

בפני	כבוד השופט גיל אדלמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אביכזר יצחק

החלטה

בפני בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **החוק**) שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

א. הרקע העובדתי:

- ביום 20.11.20 נערך נגד מר יצחק אביכזר (להלן: **המבקש** או **האשם**) דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 30251594187 (להלן: **הדו"ח**), המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות בכך שבדגימת אויר נשוף שנערכה לו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף היה 187 מיקרוגרם העולה על הריכוז של 50 מיקרוגרם שנקבע לגביו בפקודה.
- ההזמנה נמסרה למבקש במעמד רישום הדו"ח.
- ביום 13.4.21, התקיים הדיון אליו לא התייצב המבקש. בנסיבות אלה הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו ונגזרו עליו: קנס בסך 500 ₪ ופסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 24 חודשים וזאת בניכוי תקופת פסילה מנהלית שהוטלה עליו.
- ביום 10.6.21 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול גזר הדין.

ב. טענות הצדדים:

- לטענת המבקש, הוא לא התייצב למועד הדיון בשל טעות מאחר שסבר כי ההליכים בתיק העיקרי מוצו במסגרת הליך הבפ"ת שהתנהל נגדו בפני מותב אחר. עוד טען המבקש כי היה מצוי במשמורת שב"ס במהלך הדיון ולא הודע לו על הצורך להתייצב לדיון.

6. המבקש לא פרט הכיצד פסק הדין שניתן בהעדרו גרם לו לעיוות דין. המבקש טען טענות כלליות על כך שהוא מכחיש את ביצוע העבירה המיוחסת לו. כן טען כי יש סיכוי טוב כי צדקתו תוכח אם יתנהל משפטו - סתם ולא פרש. בדברי הנהג כפי שמסר המבקש בעת שנרשם נגדו הדו"ח נרשם: **"שתיתי בקבוק בירה למרות שידעתי שאסור עדיין אני מרגיש רגיל והיה לי ביש מזל שעצרתם אותי שניה אחרי"** - כך נאמר, ואיך זיל גמור.

7. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין וטוענת כי המבקש ידע על מועד הדיון משום שההזמנה לדיון נמסרה לידיו מיד באותו היום ואם חפץ להגיע לדיון היה עליו לעדכן את שירות בתי הסוהר בדבר מועד הדיון אליו זומן.

ג. דיון והכרעה:

8. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

9. כלומר, תחילה יש לבחון אימתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. אם חלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע. במקרה דנן הוגשה הבקשה בחלוף 30 יום והתביעה כאמור מתנגדת לבקשה. ואולם, גם אם אניח לטובת המבקש, ולו בשל הספק, שמא קיבל לידיו את ההחלטה באיחור בשל היותו עצור ונתון במשמורת שב"ס - אין בכך בכדי לסייע לו. כפי שיפורט להלן, המבקש איננו עומד בעילות המפורטות בחוק המצדיקות ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדרו של הנאשם.

10. לגופה של בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין. התנאים אינם מצטברים (ראו גם רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: **"הלכת איטליא"**)).

11. בענייננו כאמור, נטען בשפה רפה כי ביטול פסק הדין נדרש כדי למנוע עיוות דין. עיקר טענות המבקש נעוצות בעובדה כי המבקש עצור וכי מצב זה לטענתו מנע ממנו להתייצב לדיון.

12. המבקש כאמור זומן לדיון עם מסירת הדו"ח לידיו והיה עליו לעדכן את רשויות שב"ס בדבר מועד הדיון שנקבע לו. משלא עשה כן אין לו להלין אלא על עצמו. לא מצאתי ממש בטענה לפיה סבר המבקש כי הדיון הסתיים במסגרת הליך הבקשה לפסילתו עד לתום ההליכים. אם הסתיים, היציב הסתיים? האם סבר המבקש כי פסילתו עד לתום ההליכים היא העונש אשר הוטל עליו? ואם כן, מדוע אז לא עתר נגד "העונש" שנגזר עליו בהיותו כאמור משוכנע בצדקתו?

אשר על כן, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק הדין שניתן נגד המבקש. פסק הדין יוותר על כנו.

ניתנה היום, י' תמוז תשפ"א, 20 יוני 2021, בהעדר הצדדים.